

Bacău. Acasă la creștini

“Fericit este poporul al căruia Dumnezeu este Domnul” (Ps 143,15). Acest text din Sfânta Scriptură și l-a ales ca motto al episcopatului său episcopul martir Anton Durcovici, care va fi decernat fericit și va fi ridicat la cinstea sfinților în altare la data de 17 mai 2014.

Aflând de intenția de a prezenta cetățenilor din Bacău o carte cu viața și istoria credincioșilor din acest oraș, mi-a venit în minte acest text. Doresc, pe această cale, să-i felicit pe cei care au avut o asemenea inițiativă.

Printre credincioșii din Bacău se află și cei romano-catolici, încă de la începuturile existenței documentare a acestui târg, având o biserică pe strada Bucovinei, dedicată Adormirii Sfintei Fecioare Maria, lângă care se afla și o mănăstire a călugărilor franciscani observanți și o altă biserică pe locul actualei biserici dedicate Sfântului Nicolae.

Bacăul a devenit un centru spiritual al romano-catolicilor din Moldova cu înființarea unei episcopii la data de 17 februarie 1607, episcopie care a dăinuit pentru 200 de ani, adică până în anul 1818, având 19 episcopi. Și acum Bacăul este localitatea cu cei mai mulți credincioși romano-catolici din Moldova.

Parcurgând istoria credincioșilor romano-catolici de aici, cu bucurie am constatat că au trăit și trăiesc în relații de iubire, de bună înțelegere și bună conviețuire cu credincioșii de alte confesiuni.

După căderea regimului comunist ateu, ne bucurăm de libertatea manifestării religioase și, în ultimii ani, de colaborarea fructuoasă cu autoritățile locale, care au conștientizat de importanța credinței în viața unei comunități (“Fericit poporul al căruia Dumnezeu este Domnul” - Ps 143,15) și care ne ajută în dezvoltarea spirituală și materială de care poporul credincios are nevoie.

Sper ca această carte să ne ajute să ne cunoaștem mai bine unii pe alții, căci numai cunoscându-ne putem să trăim în unire și iubire frățească, ca fii ai aceluiași Dumnezeu, Tată și Părinte al tuturor cetățenilor și, astfel, să împlinim dorința Mântuitorului, exprimată în rugăciunea sa testamentară: "Ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis" (In 17,21).

Tuturor celor care vor parcurge aceste file de cunoaștere, cu o deosebită considerație le adresăm îndemnul de a nu uita trecutul pentru a-și putea edifica așa cum se cuvine viitorul.

Cu binecuvântare părintească
Pr. Isidor Dâscă,
Decan de Bacău

Dieceza de Iași, cu sediul în municipiul Iași, Bd. Ștefan cel Mare, nr.26, având ca păstor pe Excelența Sa Petru Gherghel, Episcop de Iași, și pe Excelența Sa Aurel Percă, Episcop auxiliar și vicar general, este formată din zece decanate. În județul Bacău sunt patru decanate: decanatul de Bacău, decanatul de Traian, decanatul de Trotuș și decanatul de Moinești. Decanatul de Bacău, cu sediul în municipiul Bacău, str.Ana Ipătescu, nr.2A, având ca decan pe pr. Isidor Dâscă, este format din 21 de parohii și 13 filiale. În municipiul Bacău există șase parohii: Parohia "Sfântul Nicolae", cu două biserici (biserica veche „Sfântul Nicolae” și catedrala „Sfinții Apostoli Petru și Paul”), Parohia "Fericitul Ieremia Valahul", Parohia "Înălțarea Sfintei Cruci", Parohia "Sfântul Francisc din Assisi" din cartierul Izvoare, Parohia "Inima Neprihănită a Mariei" din cartierul Șerbănești și Parohia Bacău-Măgura din cartierul CFR. Tot în municipiul Bacău există Colegiul Național Catolic "Sfântul Iosif" - seminar și Colegiul Național Catolic "Sfântul Iosif" - liceu.

După binecuvântarea caselor și a familiilor din Bacău, statistica tuturor parohiilor din Bacău numără 16.620 de credincioși romano-catolici și aproximativ 6.500 care lucrează în străinătate, dintre care mulți au locuință în Bacău și trăiesc cu speranța că într-o zi se vor întoarce acasă.

Redăm în continuare un scurt istoric al parohiilor romano-catolice din Bacău.

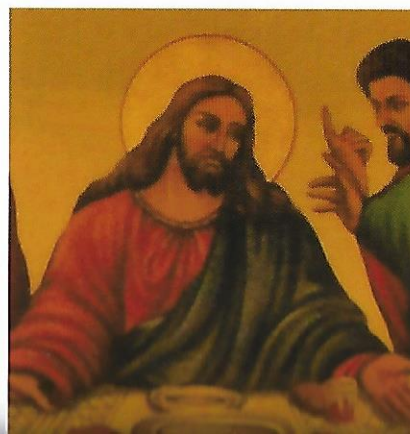
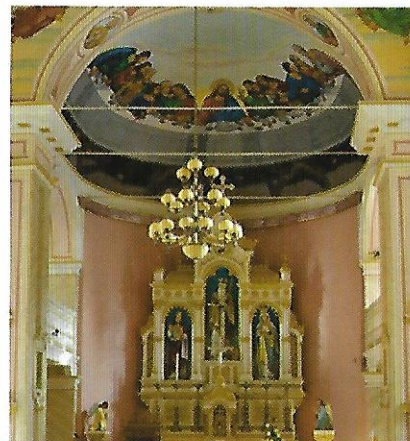
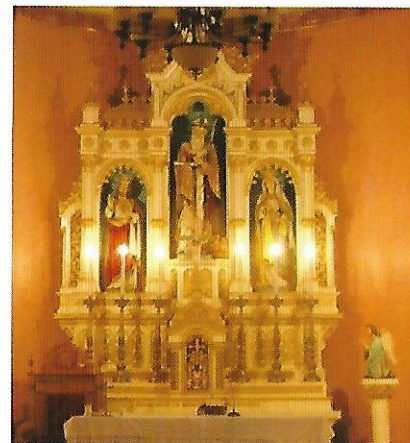
**Biserici romano-catolice
din municipiul Bacău**

Biserica "Sfântul Nicolae"

*Centru de cult pentru
romano-catolicii
băcăuani*

Parohia „Sfântul Nicolae” este cea mai mare și cea mai veche parohie romano-catolică din Bacău. În anul 2012, parohia număra 3007 familii, cu 8.354 de credincioși. Sediul Decanatului Romano-Catolic de Bacău, ce însumează 21 de parohii, se află tot în Parohia „Sfântul Nicolae”.

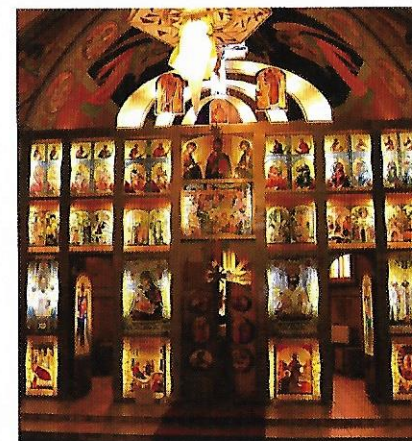
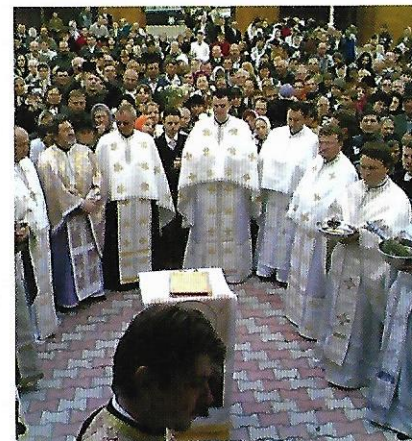
Istoria Bisericii ”Sfântul Nicolae” numără mai bine de trei secole, devenind, după 1682, în urma surprării vechii biserici episcopale, adevărat centru de cult pentru romano-catolicii băcăuani.

Biserica "Sfinții Trei Ierarhi"

*Cele trei chemări
ale Ortodoxiei*

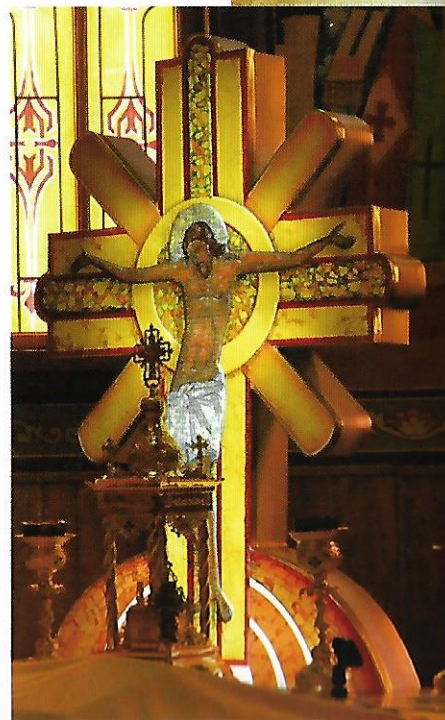
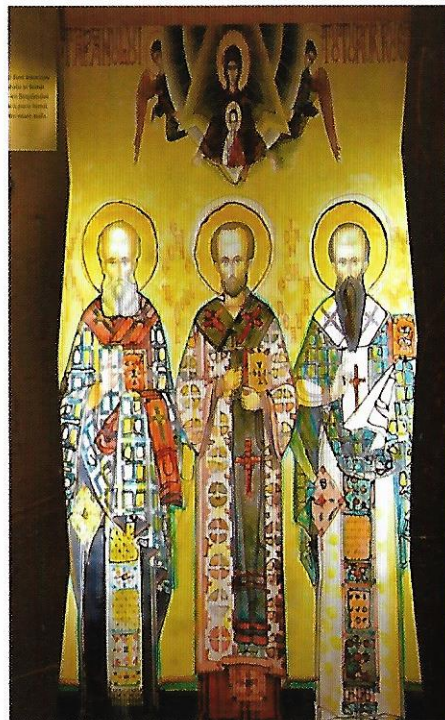
istoria acestui sfânt lăcaș, ce face parte dintre noile biserici ale orașului, a început în anul 1991, când, prin decizia municipalității, a fost atribuit un teren pentru ridicarea, în cartierul Ștefan cel Mare, a unei biserici ce avea să poarte hramul "Sfinții Trei Ierarhi". Locul pe care s-a construit biserica a fost sfințit pe 3 noiembrie 1991, de către Preasfințitul Eftimie al Romanului și Hușilor.

A fost nevoie de aproape patru ani pentru ca lucrările să demareze efectiv, la 18 august 1995, când s-a turnat temelia capelei.

Râvna și stăruința constructorilor și a preotului Vasile Sârcu au făcut ca, doar într-un singur an, capela și pictura interioară să fie finalizate, spre bucuria locuitorilor din zonă, care au venit aici să se reculeagă și să se roage. Speranța credincioșilor că micuța capelă se va transforma într-o biserică a devenit realitate în anul 2000. Atunci au început lucrările de construcție ale actualei biserici, finalizate în 2006. Pe 15 octombrie 2006, PS Părinte Ioachim Băcăuanul, pe atunci Arhiepiscop-Vicar al Episcopiei Romanului, PS Visarion Rășinăreanu, atunci Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Sibiului, PS Corneliu Bârlădeanu, în acea vreme Arhiepiscop-Vicar al Eparhiei Hușilor, alături de un impresionant sobor de preoți, au ținut slujba de sfințire.

Complexul religios poartă o puternică amprentă arhitectonică moldovenească și a fost realizat din materiale tradiționale, lemn și piatră, combinate, în interior, cu materiale moderne. Catapeteasma stilizată, realizată de Gheorghe Frantz, este iluminată, iar candelabrele au forme geometrice. Pentru pictura de pe catapeteasmă s-au folosit materiale transparente și plumb sintetic, în timp ce pictura interioară, executată de pictorul Dorin Macovei, este realizată în frescă și conferă bisericii armonie și suplețe.

Sfinții Trei Ierarhi

Cei trei Sfinți Părinți Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur sunt sărbătoriți în ziua de 30 ianuarie, laolaltă, ca cei mai mari Învățători și Păstori ai Bisericii din toată istoria creștinătății. Viața lor sfântă și învățăturile lor alcătuiesc adevărate îndreptare de Ortodoxie. Chiar dacă fiecare dintre cei trei Sfinți Ierarhi au în calendar și zile separate de prăznuire, în secolul al XI-lea s-a stabilit ca ei să fie sărbătoriți împreună, pentru ca niciun credincios să nu încerce să stabilească dacă vreunul dintre cei trei ar fi mai demn de cinstire.

Legenda spune că Sfinții Trei Ierarhi s-au arătat împreună Sfântului Ioan al Evhaitelor și i-au spus într-un glas: *"La Dumnezeu una suntem și nicio împotrivire sau vrajbă nu este între noi. Ci, fiecare la timpul său, îndemnați fiind de Duhul Sfânt, am scris învățături pentru mântuirea oamenilor. Nu este între noi unul întâi și altul al doilea și, de vei chema pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, împreunează-ne prăznuirea într-o singură zi."* Ioan a rânduit pomenirea laolaltă a Sfinților Trei Ierarhi și a adus într-un singur glas cele trei chemări ale Ortodoxiei: chemarea călugărească a Sfântului Vasile, înalta teologie a Sfântului Grigorie și Evanghelia practică a Sfântului Ioan.

Când vorbește despre Sfinții Trei Ierarhi, Biserica spune că Sfântul Vasile cel Mare este mâna care lucrează, Sfântul Grigorie Teologul este mintea care gândește, iar Sfântul Ioan Gură de Aur este gura care vorbește.

Preot paroh: Vasile Sârcu

Coslujitori: preot Ovidiu Stelian Sârcu și preot Aurel Cârlan

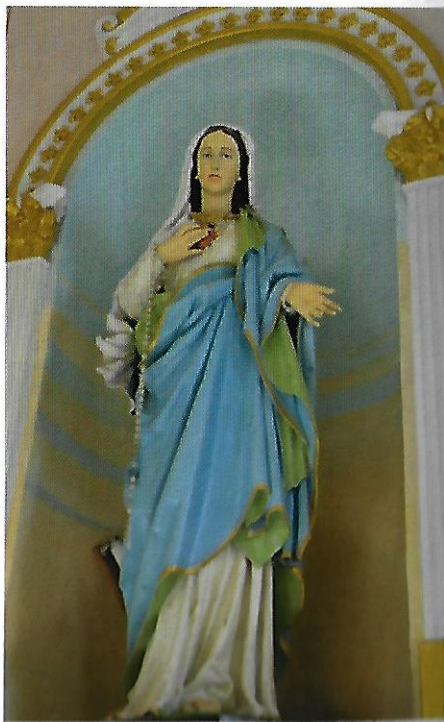

Complet ruinată la începutul anilor 1700, misionarul Francesco Manzi a decis construcția unei noi biserici, tot din lemn, la anul 1728.

Izvoarele vremii consemnează vizita, la 1791, a prefectului Misiunii, preotul Fidelis Rocchi, la Biserica „Sfântul Nicolae” care, într-o relatare trimisă Congregației „De Propaganda Fide”, scria că lăcașul se află în stare neglijentă, cu multe stricăciuni, fără acoperiș și fără gard la curte. Biserica se afla în mijlocul orașului Bacău și era frecventată de ofițerii încartiruiți în oraș și de numeroși străini. Deoarece, prin starea în care se afla, lăcașul „făcea de rușine” confesiunea catolică, prefectul Rocchi a luat decizia de a închide temporar biserica, sigilând ușa de la intrare, în prezența credincioșilor.

Totodată, el a dat dispoziție parohului Luigi Maffei de la Parohia Luizi Călugăra să repare biserica și să o împrejmuiască, cu ajutorul credincioșilor, Misiunea urmând să suporte cheltuielile pentru acoperirea sa.

Se pare, însă, că dispozițiile prefectului Rocchi nu au fost puse în aplicare, deoarece raportul din 25 martie 1799 al noului prefect apostolic, M. Sassano, raport trimis Congregației „De Propaganda Fide”, menționa faptul că biserica din Bacău se afla în continuare într-o stare „mizerabilă”.

În relatarea de la 1814 a episcopului Giuseppe Berardi, însă, Catedrala „Sfântul Nicolae” este descrisă ca fiind ”mică, dar curată”. La acea dată, biserica dispunea de obiecte liturgice: un potir de argint, un ostensoriu, pixide, tablouri și icoane.

La 29 februarie 1836, prefectul apostolic Carlo Magni a solicitat Congregației „De Propaganda Fide” aprobările necesare pentru reconstrucția Bisericii „Sfântul Nicolae”, construită din lemn și foarte veche, aflată în pragul prăbușirii. Carlo Magni a avansat propunerea ca biserica să fie reconstruită din piatră și cărămidă, o adevărată problemă, în condițiile în care cele 80 de familii catolice din Bacău erau prea sărace și nu puteau oferi decât 40 de zechini din suma totală ce se ridica la 400 de zechini. Diferența a fost oferită de Congregația „De Propaganda Fide”, de Vicariatul Apostolic al Moldovei și prin vânzarea unui imobil ce a aparținut bisericii.

Noul vizitator apostolic, episcopul P. Sardi, s-a implicat în finalizarea lucrărilor la biserica din Bacău și a contribuit el însuși cu suma de 50 de zechini, situație care l-a făcut ”mai sărac, în calitate de episcop, decât un călugăr”.

Redeschiderea Parohiei Bacău, în 1845, a contribuit la accelerarea lucrărilor de reconstrucție a bisericii, care a fost sfințită la 6 decembrie 1846 de episcopul Paul Sardi, eveniment consemnat în revista ”Albina Românească”.

Potrivit Ortensiei Racoviță, „catolicii din Bacău au clădit, între anii 1845-1861, în strada Buna Vestire, o biserică la care a contribuit și împăratul Austriei, Franz Joseph, cu 1000 de forini”. În 1859, biserica a fost vizitată de episcopul Antonio de Stefano, care a menționat faptul că biserica era construită din materiale rezistente, că era încăpătoare și frumoasă, bine ornată și dotată cu obiecte sacre.

În anul 1902, zidurile bisericii au crăpat din cauza presiunilor laterale ale bolților de cărămidă, motiv pentru care Primăria orașului Bacău a solicitat Episcopiei Romano-Catolice din Iași să dispună măsuri de consolidare a edificiului. În anul 1903, au început ample lucrări de restaurare la Biserica „Sfântul Nicolae”, când au fost demolate bolțile din cărămidă și turnul aflat deasupra tribunei corului. Turnul a fost refăcut din fundații, în afara zidurilor fațadei principale, iar bolțile au fost reconstruite din lemn și trestie. La începutul secolului al XX-lea, biserica devenise neîncăpătoare și era frecventată și de credincioși din satele învecinate, mai ales la sărbătorile mari.

Biserica a fost pictată în 1936 de pictorul Constantin Ionescu din Bacău, dar pictura s-a deteriorat iremediabil la

cutremurul din anul 1940 și a fost, ulterior, refăcută. Biserica a suferit decursul anilor, mai multe modificări și a fost pe punctul de a se prăbuși cutremurul din 1977. Numai grosimea considerabilă a zidurilor, care în unele zone atinge 1,5 metri, a salvat edificiul de la prăbușire.

În anul 1981, preotul paroh Ștefan Erdeș a început lucrările de reparație și consolidare a bisericii, atât la interior, cât și la exterior. Ultimele lucrări de reparații la biserică au fost făcute în anii 2012-2013 de actualul paroh și de preotul Isidor Dâscă.

Sfântul Nicolae

Sfântul Nicolae a fost episcop în orașul Mira din provincia Licia, provincie situată în sud-vestul Asiei Mici. Datorită iconografiei și literaturii, viața sfântului episcop al Mirei este una dintre cele mai cunoscute vieți de sfinți. Sfântul Nicolae este patronul copiilor mici, al fetelor încă nemăritate, al celor care fac comerț, al celor acuzați de nedrept, al mireselelor.

De mic copil a fost atras de lucrurile sfinte: respecta cu sfințenie zidurile de post, se ținea departe de jocuri și vorbe necuviincioase, petrecea în rugăciune o mare parte din timpul său și arăta o bunătate îngerească față de toți. Nicolae este unul dintre numele cele mai îndrăgite și mai răspândite, încă din antichitate. Numele este format din cuvintele grecești nika = victorie, biruință, și laos = popor, și are înțelesul de "om care face parte dintr-un popor victorios".

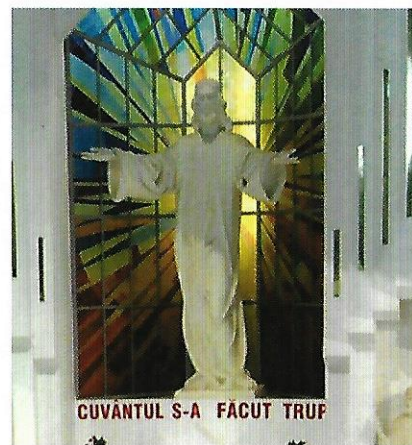
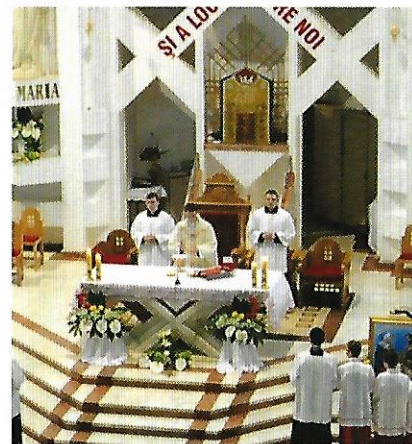
Preot decan și paroh: Isidor Dâscă
Preoți vicari: preot Cristi Hodea, preot Emanuel Imbrea, preot Lucian Adam, preot Iulian Robu
Preoți pensionari: preot Iosif Ișvanca, preot Iosif Sescu, preot Petru Bărbulescu, preot Mihai Budău sr, preot Dumitru Farcaș

Biserica "Sfinții Apostoli Petru și Paul"

*O combinație
clasic și mo*

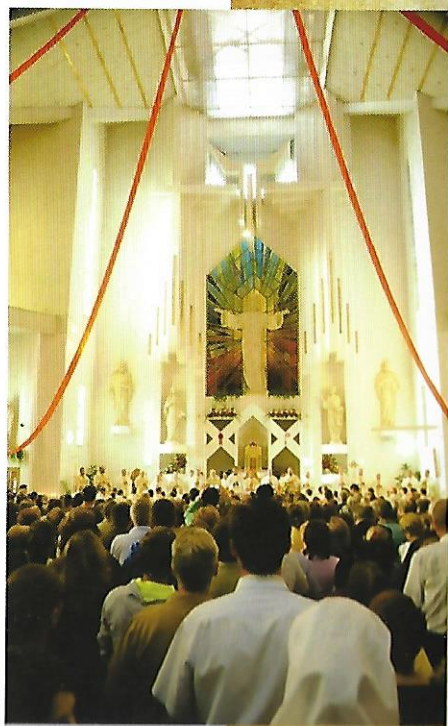
În luna iunie a anului
Petru Gherghel, Episcop
Iași, a sfințit piatra de temelie
Bisericii romano-catolice
Apostoli Petru și Paul", iar
mai târziu, la 20 noiembrie
același episcop a oficiat slujba
consacrare a altarului și sfințirea
bisericii. Construcție modernă
domină centrul Bacăului,
în imediata vecinătate a Bisericii
Catolice „Sfântul Nicolae”,
execută după planurile arhitectului
tului Mihai Maica, la care
contribuit și arhitecta
Burnea-Georgescu.

Biserica are o formă neconvențională, o combinație între clasic și modern, iar dimensiunile sale, de 52×44 de metri, asigură posibilitatea ca peste 3000 de credincioși să participe la slujbe. Sfântul lăcaș are formă de amfiteatru, cu parter și două etaje, cu o cupolă imensă și fără niciun stâlp central de susținere. Altarul bisericii este încadrat în semicerc de un grup statuar de șapte sfinți, centrală fiind statuia lui Isus Cristos, care are cinci metri înălțime. Grupul statuar a fost realizat de doi tineri plasticieni din Iași.

Biserica, cu dimensiunile sale monumentale, impresionează ochii vizitatorilor și se încadrează bine în urbanistica orașului. Privită în exterior, biserica este concepută în două volume: nava principală și turnul care combină stilul clasic cu cel "art nouveau". La interior, noblețea marmurei se alătură căldurii lemnului de stejar. În exterior, în schimb, tâmplăria din aluminiu se îmbină firesc cu tencuielile din granule de marmură și tabla ce acoperă biserica.

Cu o înălțime de 77 de metri, inclusiv crucea din turnul în care este amplasat și clopotul realizat la Padova, Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Paul” este una dintre cele mai impozante construcții ale orașului, vizitată, în scurta sa istorie, de

numeroase personalități laice și religioase, catolice și ortodoxe. În prezbiteriul bisericii, în stânga și dreapta tabernacolului, se află statuile celor doi mari sfinți patroni.

„Sunt bucuros pentru acest lăcaș ridicat din cărămidă, beton și oțel, dar mai mult mă bucur pentru bisericile pe care sper că le-am construit în sufletele oamenilor, alături de colaboratorii mei”; avea să declare, după slujba de sfințire, Preotul paroh Ștefan Erdeș, cel care a coordonat lucrările Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Paul” și care s-a mutat la ceruri în 2012.

Sfinții patroni Petru și Paul

Petru a fost ucenicul lui Cristos, cel dintâi dintre apostoli. Pentru neștirămutata sa credință, a fost răstignit cu capul în jos, la Roma, în anul 64 d.C.

Paul a devenit creștin în urma miracolului de pe drumul Damascului. Mergea pe cal, grăbit și pornit să îi persecute pe creștini când, deodată, a fost învăluit de o mare lumină. A căzut de pe cal, a auzit vocea lui Cristos și s-a convertit. Și-a dedicat apoi toată viața răspândirii Evangheliei în toată Orientul și a întemeiat multe comunități creștine. I s-a tăiat capul, la Roma, în anul 67 d.C.

Unele izvoare vorbesc despre faptul că sărbătoarea Sfinților Petru și Paul ar fi fost fixată la data de 29 iunie, pentru a înlocui sărbătoarea păgână care-i preamărea pe Romulus și Remus, cei doi fondatori ai Cetății Eterne. Sfinții Petru și Paul, deși nu sunt primii care au adus credința creștină în Roma, sunt, de fapt, "fondatorii" Romei creștine. Sfinții Petru și Paul sunt patroni ai multor localități din lume, inclusiv a municipiului Bacău.

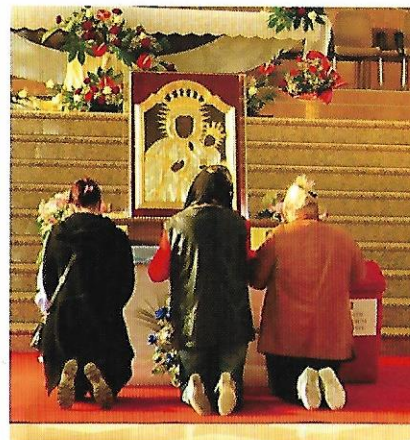
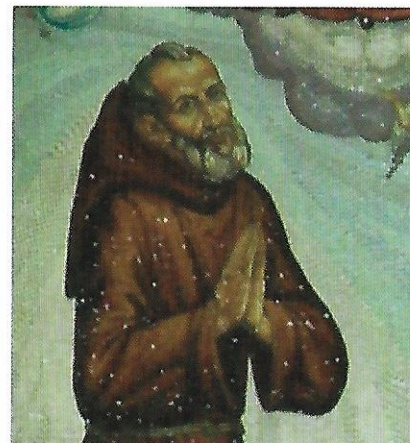

Biserica "Fericitul Ieremia"

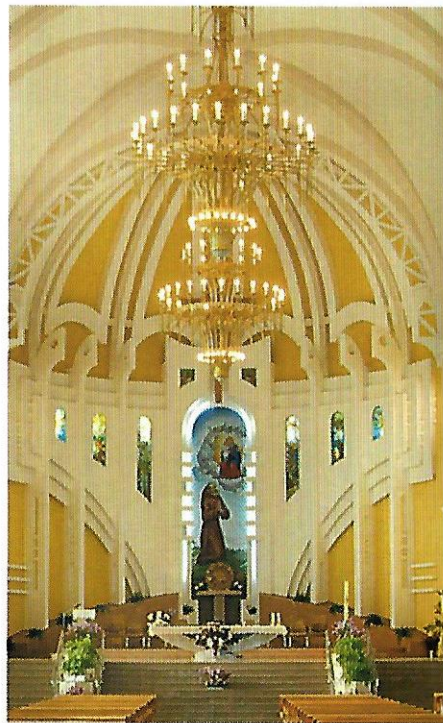
*Singurul catolic român
ridicat la cinstea
sfintelor altare*

Situată în partea de nord a orașului Bacău, la ieșirea spre Piatra Neamț, lângă malul drept al digului ce mărginește gârla Bârnat, Parohia "Fericitul Ieremia Valahul" s-a născut din necesitatea pastorală a celor aproape 1.250 de familii, ce însumau circa 4.000 de credincioși, care locuiau în această zonă a orașului. Proiectul a prins viață abia după căderea regimului comunist. La 1 martie 1991, episcopul Petru Gherghel a emis decretul privind înființarea Centrului Parohial "Fericitul Ieremia Valahul", iar în septembrie 1993, părintele Viorel Ababei a fost desemnat paroh al locului.

Biserica a fost contruită după un proiect inițial al arhitectului Gheorghe Nistor, dezvoltat ulterior de arhitectii Rozela Burnea-Georgescu și Viorel Dorneanu, iar finisajele interioare poartă semnătura arhitectului Mihai Maica. Lucrările au fost începute de preotul decan Ștefan Erdeș, continuate de preotul paroh Viorel Ababei și desăvârșite de preotul paroh Isidor Dâscă. La 29 iunie 1993, s-a săvârșit o Sfântă Liturghie pontificală, la care au fost sfințiți preoți și unde a predicat Excelența Sa Ioan Robu, Arhiepiscop de București.

Sfințirea bisericii și consacrarea altarului au avut loc pe 6 august 2005, în cadrul unei ceremonii la care au participat Excelența Sa Monseniorul Petru Gherghel, Episcop de Iași, Excelența Sa Monseniorul Aurel Percă, Episcop auxiliar de Iași, și Excelența Sa Monseniorul Virgil Bercea, Episcop greco-catolic de Oradea. Au fost prezenți 140 de preoți și mii de credincioși din Bacău și comunitățile vecine. La piciorul altarului au fost depuse moaștele Fericitului Ieremia Valahul.

Biserica este construită în stilul roman, are lungimea de 75 metri, lățimea de 30 de metri, iar înălțimea turnului până la vârful crucii este de 67 de metri. Cele trei clopote au greutatea de 500, 350 și 130 de kilograme și sunt realizate în Italia.

Lăcașul de cult are coloane a căror grandoare amintește de vechile temple romane, iar razele soarelui, filtrate prin vitraliile ce îmbină perfect sticla arsă cu pictura pe sticlă, dau o luminozitate aparte.

Coloanele laterale, ce străjuiesc nava principală și o diferențiază de cele două nave secundare, sunt placate cu marmură și au capiteliuri specifice stilului roman. Prezbiteriul, unde sunt situate masa altarului și tabernacolul, amintește de prezența lui Cristos în sfântul lăcaș și îmbină eleganța lucrărilor cu greutatea simbolurilor.

Tabernacolul, realizat în Italia, în stil la limita barocului, are turnat în bronz simbolul sfinteii Euharistii: spicele de grâu și strugurii. Patronul bisericii, Fericitul Ieremia, până acum singurul român catolic ridicat la cinstirea altarelor, este reprezentat în mozaicul situat deasupra tabernacolului, alături de parcă în mișcare, căzând și ridicându-se.

Fericitul Ieremia Valahul (1556-1625)

În anul 1670, la Napoli, a apărut cartea "Viața și faptele minunate ale Cuviosului Ieremia Valahul", prima biografie a unui român scrisă în afara granițelor țării, de un preot capucin contemporan, pr. Francisc Severini. Cuviosul Ieremia s-a născut în localitatea Zaxo, foarte probabil Sasca, Suceava, la 29 iunie 1556, din părinți foarte evlavioși. Tatăl lui, pe care îl chema Costiște Stoica, era om de foarte modestă condiție socială, dar cinstit. A avut două fete și cinci băieți, dintre care primul a fost Ieremia, botezat cu numele de Ion.

La 19 ani, aflat în vizită la unul dintre frații săi, la Alba Iulia, Ion l-a întâlnit pe Pietro Giacomo, medic chirurg din Bari, Italia. A plecat cu el și a lucrat în slujba spițerului Cesare del Cuore, de la care, după un an și jumătate, a plecat la mănăstirea capucinilor din Napoli.

Faima sfințeniei sale și viziunile lui i-au întărit în credință pe toți cei care-l ascultau. Autoritatea lui Ieremia asupra contemporanilor a fost atât de mare, încât a luat forma unui adevărat cult. Venerabilul Ieremia a murit la 5 martie 1625 și a fost imediat onorat cu introducerea cauzei pentru sanctificare de către Papa Urban al VIII-lea, în 1627, dar împrejurări necunoscute au întrerupt desfășurarea procesului de beatificare. Papa Inocențiu al XI-lea a reluat cauza, dar actul beatificării a fost din nou amânat. Procesul a fost reluat după 1900, pentru ca, în final, la 30 octombrie 1983, Papa Ioan Paul al II-lea să îl declare Sfânt pe Ieremia Valahul, cel a cărui amintire a rămas legată de țara de origine.

Preot paroh: Dumitru Gabor

Preoți vicari: preot Gabriel Bacoșcă - Țernă, Preot Marcelin Blaj

Parohia "Fericitul Ieremia" este situată în Bacău, pe strada Digu Bărnat nr. 4.

Monica Vanin

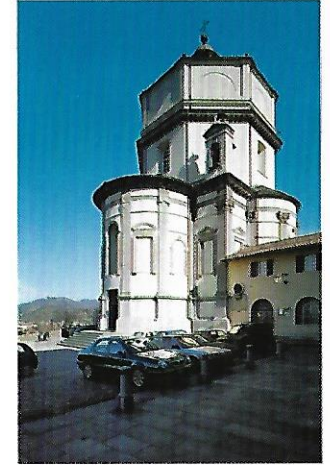
*Una storia
di santità ordinaria
Ignazio da Santhià, Cappuccino*

CAPITOLO PRIMO

IL "GIORNO NATALE"
CHE COMMOSSE TORINO

La mattina del sabato 22 settembre 1770, il sole non si era ancora levato in alto, a scaldare le strade e i borghi di Torino, che una notizia aveva già fatto il giro della città¹. "È morto il Cappuccino santo, il padre Ignazio!" si sentiva ripetere in ogni angolo. "Presto, corriamo almeno a vederlo!"

I buoni cristiani che all'alba erano saliti a Santa Maria del Monte per festeggiare san Maurizio (patrono della Provincia cappuccina piemontese e venerato in tutto il dominio dei Savoia) erano

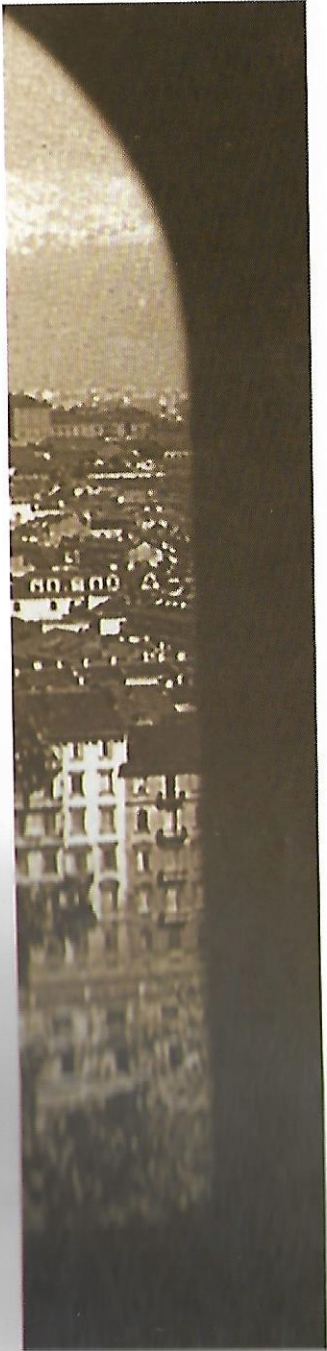
Chiesa del Monte dei Cappuccini in Torino - Urna del Santo.

come allora si diceva (cioè di ogni atteggiamento deliberatamente originale) e anzi la volontà di mantenersi in una specie di zona d'ombra, dove mimetizzarsi tra gli obbedienti "buoni religiosi qualsiasi", lo hanno caratterizzato durante la sua esistenza terrena e non hanno smesso di essere il suo sigillo ancora oggi.

Questa sigla finale, datata 19 maggio 2002, è dunque in perfetta armonia con il lungo itinerario di canonizzazione, inabissato tra conflitti, rivoluzioni, traumi della storia; affidato a cerchie non folte, ma ferventi di devoti (tra i quali erano anche uomini illustri e santi a loro volta), alla diligenza e concretezza dei postulatori, all'ispirazione, alla finezza di percezione dei papi.

Figlio immortale della sua Santhia, che non ha mai smesso di amarlo (benché Ignazio abbia scelto e praticato un distacco fisico deciso, irreversibile, dal luogo natale), da quest'anno il nostro santo appartiene a pieno titolo al mondo intero, all'universalità dei credenti; alla storia, certo, ma anche alla realtà meta-storica, sottratta al tempo, che caratterizza la santità.

SANTITÀ CAPPUCINA

Santi e personaggi eminenti costituiscono pur sempre una eccezione anche nella storia di un Ordine religioso. Tuttavia, i santi sono e rimangono la incarnazione del carisma dell'Ordine e realizzano in sé l'ideale verso cui tutti dovrebbero tendere.

Notevole è il loro numero tra i Cappuccini, costituendo una presenza costante nella loro storia. Quelli che hanno ottenuto il riconoscimento ufficiale della Chiesa sono:

S. **Felice da Cantalice**, fratello laico (1515-1587), beatificato nel 1625 e canonizzato nel 1712.

S. **Serafino da Montegrano**, fratello laico (1540-1604), beatificato nel 1729 e canonizzato nel 1767.

→ S. **Giuseppe da Leonessa**, sacerdote predicatore (1556-1612), beatificato nel 1757 e canonizzato nel 1746.

S. **Lorenzo da Brindisi**, sacerdote, ministro generale dell'Ordine (1559-1619), beatificato nel 1783 e canonizzato nel 1881; dichiarato dottore della Chiesa nel 1959.

S. **Fedele da Sigmaringa**, sacerdote e martire tra gli eretici dei Grigioni (1578-1622), beatificato nel 1729 e canonizzato nel 1746.

→ B. **Geremia da Valacchia**, rumeno, fratello laico (1556-1625), beatificato nel 1983.

B. **Benedetto da Urbino**, sacerdote (1560-1625), beatificato nel 1867.

BB. **Agatangelo da Vendôme** (1598-1638) e **Cassiano da Nantes** (1607-1638), francesi, sacerdoti e martiri in Etiopia, beatificati nel 1905.

S. **Bernardo da Corleone**, fratello laico (1605-1667), beatificato nel 1768 e canonizzato nel 2001.

B. **Bernardo da Offida**, fratello laico (1604-1694), beatificato nel 1795.

B. **Angelo da Acri**, sacerdote e predicatore (1669-1739), beatificato nel 1825.

S. **Crispino da Viterbo**, fratello laico (1668-1750), beatificato nel 1806 e canonizzato nel 1983.

S. **Ignazio da Laconi**, fratello laico (1701-1781), beatificato nel 1940 e canonizzato nel 1951.

S. **Francesco Maria da Camporosso**, fratello laico (1804-1866), beatificato nel 1929 e canonizzato nel 1962.

S. **Ignazio da Santhià**, sacerdote (1686-1770), beatificato nel 1966 e canonizzato il 19 maggio 2002.

B. **Felice da Nicosia**, fratello laico (1715-1787), beatificato nel 1888.

B. **Apollinare da Posat**, sacerdote e martire della Rivoluzione francese (1739-1792), beatificato nel 1926.

BB. **Martiri della Rivoluzione francese**, uccisi nel 1793-1794, beatificati nel 1995.

B. **Diego Giuseppe da Cadice**, sacerdote (1743-1801), beatificato nel 1894.

B. **Innocenzo da Berzo**, sacerdote (1844-1890), beatificato nel 1961.

S. **Corrado da Parzham**, bavarese, fratello laico (1818-1893), beatificato nel 1930 e canonizzato nel 1934.

B. **Onorato da Biala**, polacco, sacerdote (1829-1916), beatificato nel 1988.

BB. **Martiri di Valencia nella Rivoluzione spagnola**, uccisi nel 1936-1937, beatificati nel 2000.

S. **Leopoldo da Castelnuovo**, dalmata, sacerdote (1866-1942), beatificato nel 1975 e canonizzato nel 1983.

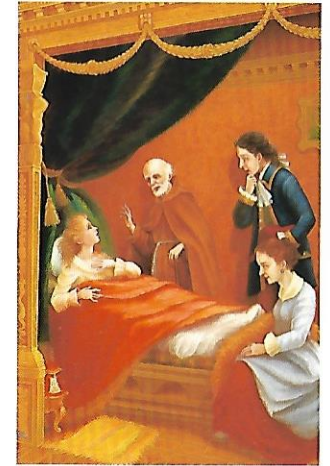
BB. **Martiri polacchi nelle persecuzioni naziste**, uccisi nel 1941-1942, beatificati nel 1999.

B. **Nicola da Gesturi**, fratello laico (1882-1958), beatificato nel 1999.

S. **Pio da Pietrelcina**, sacerdote (1887-1968), beatificato nel 1999 e canonizzato il 16 giugno 2002.

CAPITOLO PRIMO

UN SACERDOTE "VERO": DON LORENZO BELVISOTTI E IL SETTECENTO RELIGIOSO

La storia bella e toccante di padre Ignazio da Santhià potrebbe finire dove l'abbiamo lasciata. Tuttavia, preferiamo offrire al lettore un piccolo supplemento di informazione, per rendere più evidente e concreta (per virtù di contrasto, si potrebbe dire) la santità di vita di Ignazio. Il modo migliore per farlo è quello di tratteggiare sommariamente lo sfondo, vale a dire l'epoca nella quale visse il nostro santo, epoca così fondamentale per il futuro della modernità.

Per la città di Torino, la lunga stagione compresa tra la seconda metà del Seicento e la fine del Settecento è stato il periodo aureo dello sviluppo urbanistico e il momento di svolta nella vita sociale e culturale. Proprio allora i duchi e i re di casa Savoia (in particolare Vittorio Amedeo II e Carlo Emanuele III) posero con abilità le basi della futura *leadership*, del ruolo di guida unificatrice che il regno avrebbe assunto in Italia nel corso dell'Ottocento. Per tutta l'Europa, in generale (e per importanti nazioni d'oltreoceano), il XVIII secolo ha rappresentato un momento chiave, una lunga fase di gestazione al termine della quale la società "d'antico regime" ha partorito, in modo tutt'altro che indolore, il mondo contemporaneo.

Ma cosa può ancora suscitare la parola "Settecento", nella mente degli italiani di oggi e dei piemontesi in particolare?

Qualche studente forse lo ricollegherà al cosiddetto Illuminismo, qualcun altro alla rivoluzione

SFANTA FAMILIE DE LA NAZARET
OCROTESTE FAMILIA NOASTRA

PS Anton Dăscălescu (1888-1951)
Episcop martir
"pentru poporul al cărui Dumnezeu
"Este Domnul" (Ps 143,15)

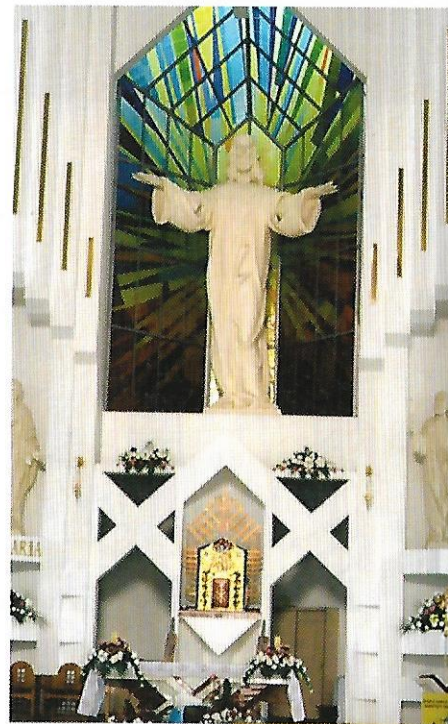

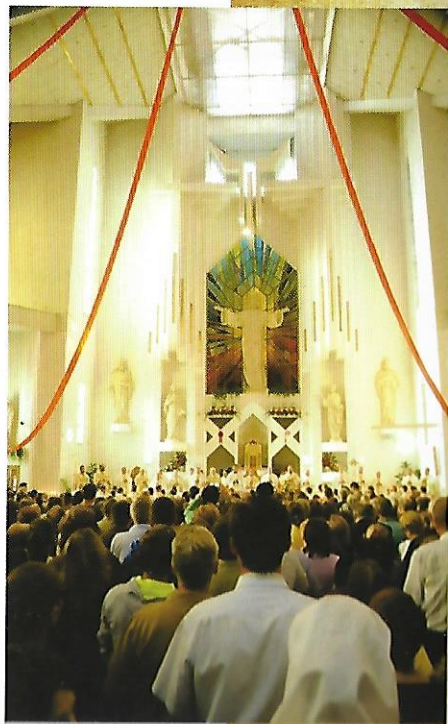

Biserica are o formă neconvențională, o combinație între clasic și modern, iar dimensiunile sale, de 52×44 de metri, asigură posibilitatea ca peste 3000 de credincioși să participe la slujbe. Sfântul lăcaș are formă de amfiteatru, cu parter și două etaje, cu o cupolă imensă și fără niciun stâlp central de susținere. Altarul bisericii este încadrat în semicerc de un grup statuar de șapte sfinți, centrală fiind statuia lui Isus Cristos, care are cinci metri înălțime. Grupul statuar a fost realizat de doi tineri plasticieni din Iași.

Biserica, cu dimensiunile sale monumentale, impresionează ochii vizitatorilor și se încadrează bine în urbanistica orașului. Privită în exterior, biserica este concepută în două volume: nava principală și turnul care combină stilul clasic cu cel "art nouveau". La interior, noblețea marmurei se alătură căldurii lemnului de stejar. În exterior, în schimb, tâmplăria din aluminiu se îmbină firesc cu tencuielile din granule de marmură și tabla ce acoperă biserica.

Cu o înălțime de 77 de metri, inclusiv crucea din turnul în care este amplasat și clopotul realizat la Padova, Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Paul” este una dintre cele mai impozante construcții ale orașului, vizitată, în scurta sa istorie, de

numeroase personalități laice și religioase, catolice și ortodoxe. În prezbiteriul bisericii, în stânga și dreapta tabernacolului, se află statuile celor doi mari sfinți patroni.

„Sunt bucuros pentru acest lăcaș ridicat din cărămidă, beton și oțel, dar mai mult mă bucur pentru bisericile pe care sper că le-am construit în sufletele oamenilor, alături de colaboratorii mei”; avea să declare, după slujba de sfințire, Preotul paroh Ștefan Erdeș, cel care a coordonat lucrările Bisericii „Sfinții Apostoli Petru și Paul” și care s-a mutat la ceruri în 2012.

Sfinții patroni Petru și Paul

Petru a fost ucenicul lui Cristos, cel dintâi dintre apostoli. Pentru neștirnită sa credință, a fost răstignit cu capul în jos, la Roma, în anul 64 d.C.

Paul a devenit creștin în urma miracolului de pe drumul Damascului. Mergea pe cal, grăbit și pornit să îi persecute pe creștini când, deodată, a fost învăluit de o mare lumină. A căzut de pe cal, a auzit vocea lui Cristos și s-a convertit. Și-a dedicat apoi toată viața răspândirii Evangheliei în toată lumea. A fost răstignit în Orientul și a întemeiat multe comunități creștine. I s-a tăiat capul, la Roma, în anul 67 d.C.

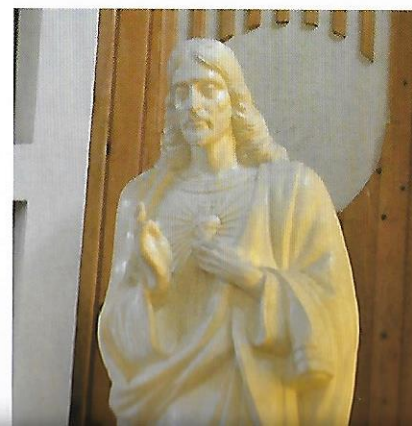
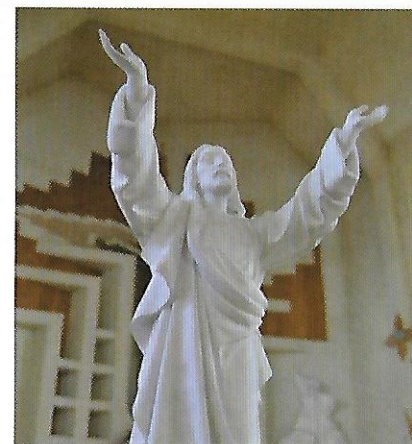
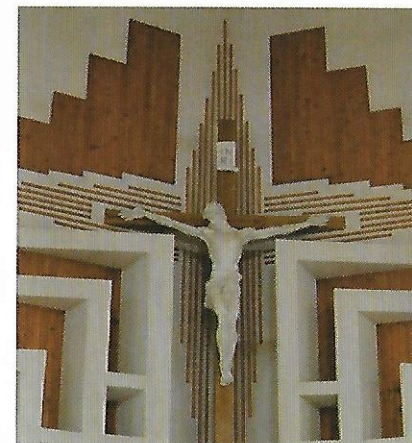
Unele izvoare vorbesc despre faptul că sărbătoarea Sfinților Petru și Paul ar fi fost fixată la data de 29 iunie, pentru a înlocui sărbătoarea păgână care-i preamărea pe Romulus și Remus, cei doi fondatori ai Cetății Eterne. Sfinții Petru și Paul, deși nu sunt primii care au adus credința creștină în Roma, sunt, de fapt, "fondatorii" Romei creștine. Sfinții Petru și Paul sunt patroni ai multor localități din lume, inclusiv a municipiului Bacău.

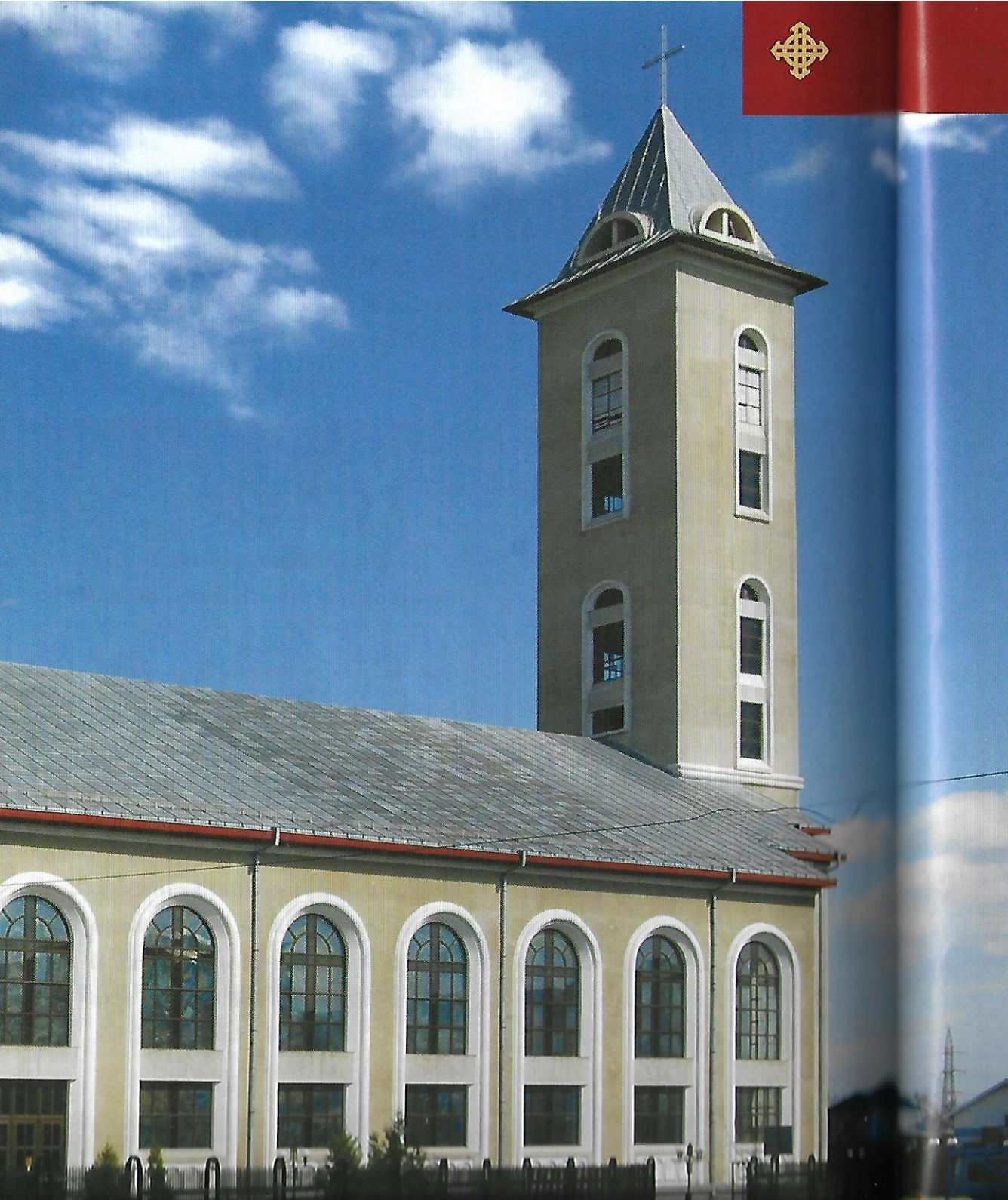
Biserica "Sfânta Cruce"

*Un lăcaș maiestuos
pentru o comunitate
târziu.*

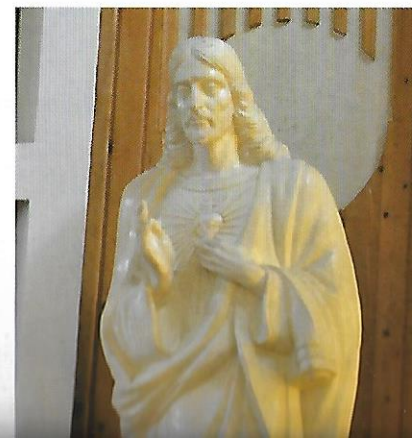
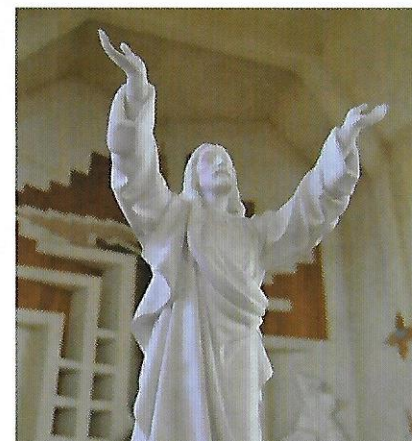
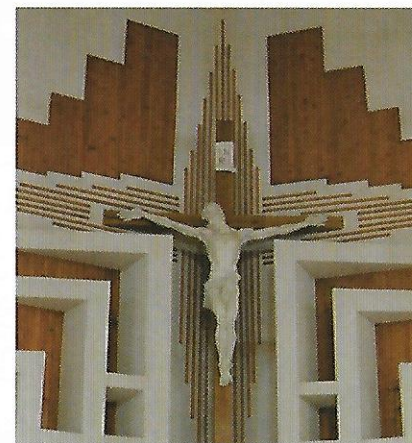
În partea de sud a orașului E...
pe locul unde actualmer...
ridică maiestuoasă Biserica „S...
Cruce”, în anii de dinainte de...
exista doar un teren viran, pe...
creșteau ciulini și mără...
Implicarea Preasfinției Sale...
Gherghel, a preoților Ghe...
Farcaș, Eugen Budău și...
Comorașu, precum și efor...
enoriașilor, care au parti...
efectiv, dar și financiar, la rid...
bisericii au făcut ca, ceea ce...
un vis la începutul anului 19...
devină realitate. Sfântul lăc...
hramul Înălțarea Sfintei C...
sărbătoare celebrată, ca...
calendarul ortodox, în fiecare...
data de 14 septembrie și este l...
rugăciune pentru 1.440 de fa...
ce însumează peste 5.20...
credincioși.

Biserica „Sfânta Cruce”

*Un lăcaș maiestuos
pentru o comunitate
tânără*

În partea de sud a orașului Bacău, pe locul unde actualmente se ridică maiestuoasă Biserica „Sfânta Cruce”, în anii de dinainte de 1990 exista doar un teren viran, pe care creșteau ciulini și mărar. Implicarea Preasfinției Sale Petru Gherghel, a preoților Gheorghe Farcaș, Eugen Budău și Ioan Comorașu, precum și eforturile enoriașilor, care au participat efectiv, dar și financiar, la ridicarea bisericii au făcut ca, ceea ce până atunci era doar un vis la începutul anului 1990, să devină realitate. Sfântul lăcaș a fost consacrat în hramul Înălțarea Sfintei Cruce, sărbătoare celebrată, ca și în calendarul ortodox, în fiecare an la data de 14 septembrie și este locul de rugăciune pentru 1.440 de familii care însumează peste 5.200 de credincioși.

Biserica este una de mari dimensiuni, cu o lungime de 54 de metri, o lățime de 24 de metri, în timp ce înălțimea turnului este de 45 de metri, la care se adaugă cei șapte metri ai crucii. Interiorul bisericii este dominat de crucea înaltă de nouă metri, în timp ce orga clasică, adusă din Olanda, este una dintre cele mai mari din Moldova, cu o lungime de 15 metri, 24 de registre muzicale și peste 1000 de fluiere.

Parohia Sfânta Cruce este o comunitate tânără, unde își găsesc alinare spirituală atât credincioșii din Bacău, cât și cei originari din satele cu populație romano-catolică din jurul orașului. Poate tocmai de aceea, alături de biserică s-a ridicat un oratoriu, consacrat și sfințit în aprilie 2005 de PS Petru Gherghel, unde surorile din Congregația "Maria Bambina" organizează activități, ce îi au în centrul atenției pe copiii și tinerii din parohie.

Cu toate că Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci își are originea în anul 326, an în care Sfânta Cruce a fost descoperită la Ierusalim, în urma săpăturilor conduse de Sfânta Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, sărbătoarea propriu-zisă datează abia din anul 335, când patriarhul Macarie a ridicat un amvon în mijlocul poporului adunat și a arătat Crucea. Impresionată profund, mulțimea s-a închinat și a exclamat într-un singur glas: „Doamne, miluiește-ne!”

Sărbătoarea Sfintei Cruci are o semnificație mult mai înaltă decât amănuntele legate de descoperirea făcută de mama împăratului Constantin, Elena. Glorificarea lui Cristos urmează chinului crucii, iar antiteza suferință - mărire devine fundamentală în opera Răscumpărării. Cristos, în ființa sa concretă, divină și umană, se supune de bunăvoie condiției de sclav - crucea era tortura rezervată sclavilor - și umilitorul supliciu este transformat în mărire nepieritoare. Astfel, crucea devine simbolul și miezul religiei creștine.

Preot paroh: Iosif Comorașu

Preoți vicari: preot Ștefan Bortă, preot Cazimăr Cimpoeșu

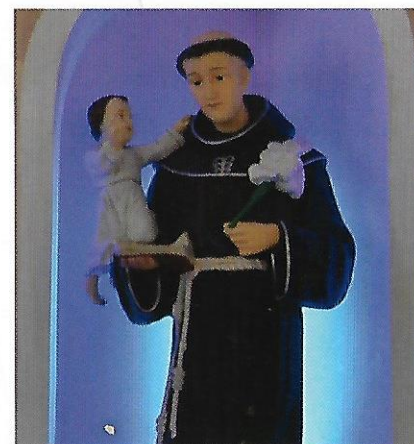
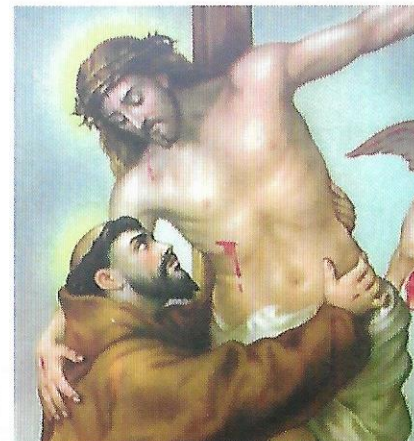
Biserica "Sfânta Cruce" este situată în Bacău, pe Calea Republicii nr. 45.

Biserica "Sfântul Francisc din Assisi"

La "Izvoarele" Bacău

Situată în cartierul al c
nume vine de la izvor
odată existente sub terasame
superior dintre linia ferată Ba
Adjud și șoseaua de centură a
șului, Biserica romano-cato
"Sfântul Francisc din Assisi" a
inaugurată și sfințită în anul l
de episcopul martir de Iași
Anton Durcovici, așa cum a
documentele Episcopiei de
"La 4 octombrie 1948, la Izvo
județul Bacău, cu ocazia sfi
noii biserici, în cinstea Sfan
Francisc, am arătat din v
acestui sfânt, cum el, pe l
bisericiile materiale ridicat
dânsul, a clădit și biserici
rituale, lăcașuri plăcute Tre
Preasfinte, în sufletul său
fraților săi. Am îndemnat
ascultători să facă la fel și ei".

Existența unei comunități catolice în actualul cartier „Izvoare” a fost semnalată încă de la jumătatea secolului al XIX-lea, când Schematismul Misiunii Catolice din anul 1850 a consemnat prezența a 25 de credincioși fără biserică la „Izvori”. Mai târziu, în anul 1874, tot din Schematismul Misiunii Catolice, aflăm despre prezența a 52 de credincioși la „Izvorum”.

Prima biserică din Izvoare a fost construită din lemn, în anul 1886, și a dăinuit până la sfârșitul perioadei interbelice. Din păcate, informațiile legate de arhitectura și istoria bisericii s-au pierdut în decursul timpului.

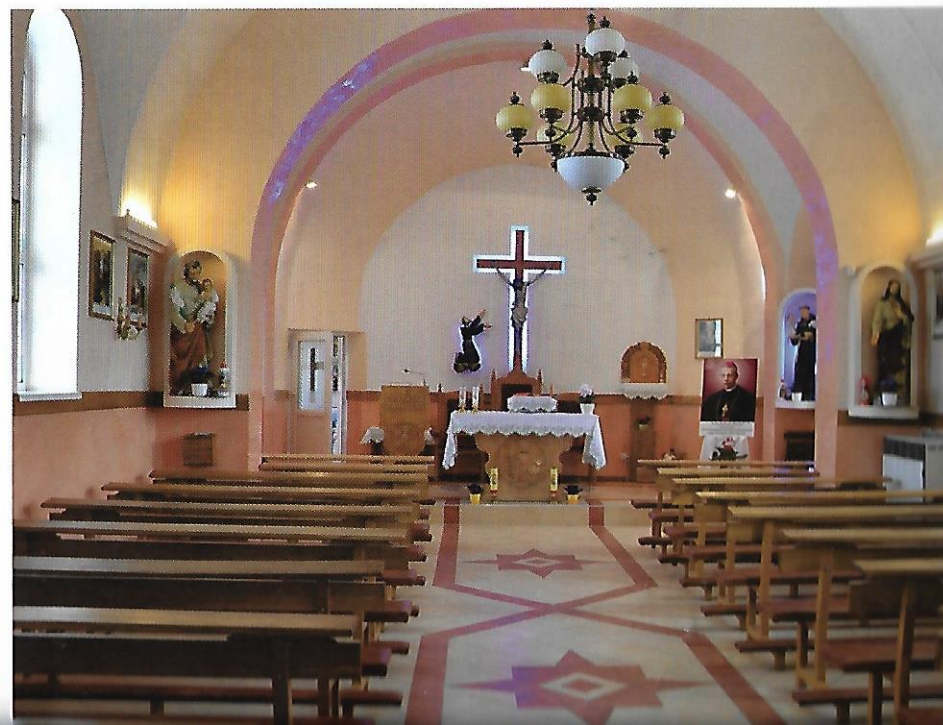
Lucrările pentru construcția bisericii actuale au început în anul 1935, iar suma necesară a fost acoperită din contribuția credincioșilor, la care s-au adăugat donații din partea Primăriei comunei Domnița Maria, sub jurisdicția căreia se afla la acea vreme, și din partea Prefecturii Bacău. La începutul celui de-Al Doilea Război Mondial, în anul 1940, construcția bisericii era în mare parte finalizată, dar finisajele au fost realizate opt ani mai târziu, în 1948, anul sfințirii și inaugurării bisericii.

Biserica romano-catolică „Sfântul Francisc din Assisi” are lungimea de 23 de metri, inclusiv pridvorul și sacristia, o lățime de opt metri și o înălțime de nouă metri, iar turnul măsoară 16 metri. Această biserică a avut parte, în decursul vremii, de reparații și consolidări, iar actualmente se află într-un proces de reabilitare generală.

Interiorul bisericii favorizează reculegerea celor care îi trec pragul. În centrul prezbiteriului se află altarul. Ansamblul statuar, poziționat pe peretele din fața altarului, îl reprezintă pe Sfântul Francisc, patronul spiritual al lăcașului de cult, îngenucheat în fața lui Isus răstignit, implorând binecuvântarea pentru popor, gest reprezentat prin mâna înălțată spre Cristos. Tot în prezbiteriu se află tabernacolul, locul unde se păstrează Sfânta Împărtășanie. De asemenea, de o parte și de alta a pereților interiori, sunt statui ale sfinților protectori și icoane, ce înfățișează cele 14 opriri de pe Drumul Crucii.

În fața bisericii a fost ridicată o troiță cu statuia Sfântului Francisc, iar în vecinătatea bisericii se află Mănăstirea surorilor Asumționiste „Sfânta Monica”, o casă a comunității și un cimitir al catolicilor din Bacău.

Sfântul Francisc din Assisi

Sfântul Francisc s-a născut în anul 1182, la Assisi, un mic orașel din provincia italiană Umbria. Datorită condițiilor bune din casa părintească, Francisc a ajuns curând „prințul” petrecerilor. În timpul unei lupte dintre orașele Assisi și Perugia, Francisc a căzut prizonier, iar la întoarcerea acasă s-a îmbolnăvit. După ce și-a recăpătat sănătatea, a simțit dezgust față de petreceri și s-a gândit că își va găsi adevărata mulțumire în fapte de vitejie pentru apărarea Locurilor Sfinte. S-a îndreptat spre Spoleto, unde se pregătea o cruciadă, însă pe drum a avut parte de o viziune care i-a schimbat viața: Cristos l-a chemat la o totală despărțire de cele trecătoare și l-a îndemnat să se dedice înnoirii spirituale a Bisericii. Din acel moment, Francisc, împreună cu mai mulți tineri, a îmbrățișat viața de călugăr și a întemeiat Ordinul Franciscan. Într-o noapte de Crăciun, Francisc a făcut o reprezentare vie a nașterii lui Isus, eveniment ce a dat naștere tradiției ieslei de Crăciun. În sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, Francisc a primit stigmatele (rănile) lui Cristos. Sfântul Francisc a murit pe 3 octombrie 1226 și a fost canonizat doi ani mai târziu, de Papa Grigore al IX-lea. Moaștele Sfântului Francisc se află în bazilica ce a fost construită în cinstea sa, la Assisi.

Prin dragostea sa vie față de Dumnezeu și față de oameni, Sfântul Francisc a exercitat o influență extraordinară asupra vieții religioase catolice, fapt pentru care multe parohii l-au ales patron spiritual, așa cum este și Parohia Romano-Catolică „Sfântul Francisc din Assisi” din Bacău, care îl cinstește în fiecare an, în data de 4 octombrie, cu ocazia hramului bisericii.

Preot paroh: Andrei Cocianga

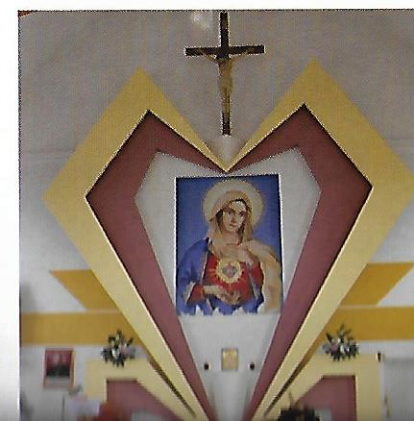
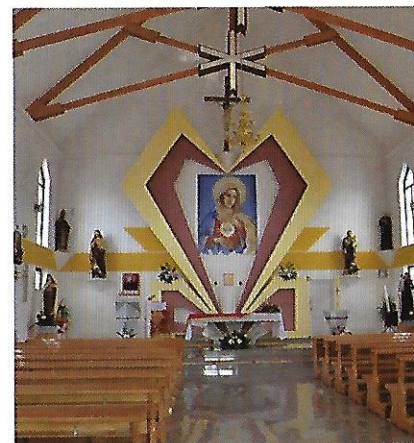

Biserica „Inima Neprihănită a Mariei”

*Venerație deosebită
către Preasfânta
Fecioară Maria*

La data de 1 septembrie 2011, Preasfințitul Petru Ghel, Episcop de Iași, prin Decret nr. 1354, a înființat Parohia Roma Catolică „Inima Neprihănită a Mariei”, din cartierul Șerbănița, care acoperă un teritoriu cuprins între râurile Bistrița și Siret. Biserica este realizată în stil clasic, după planurile arhitectului Viorel Dorneanu, și a fost ridicată ca răspuns la solicitarea credincioșilor.

Lucrările de construcție au durat trei ani și au fost coordonate de preotul decan Isidor Dâscă. Piatra de temelie a fost sfințită în luna august 2009, iar în 20 mai 2012 s-au săvârșit consacrarea altarului și sfințirea bisericii de către Excelența Sa Petru Gherghel, Episcop de Iași, Excelența Sa Aurel Percă, Episcop auxiliar de Iași, și Excelența Sa Anton Coșa, Episcop de Chișinău, asistați de 50 de preoți și un număr impresionant de credincioși.

Biserica are o lungime de 24 de metri, lățimea de 12 metri, iar înălțimea turnului este de 34 de metri.

Un mozaic realizat în Spania, ce o înfățișează pe Sfânta Fecioară Maria, reprezintă imaginea centrală a acestui lăcaș de cult, ce impune prin eleganță și distincție.

Credincioșii se pot reculege și în fața celor 14 basoreliefuri ce amintesc de Drumul Crucii, imagini ce reprezintă drumul străbătut de Cristos de la casa lui Pilat până pe Golgota și care au fost realizate în Polonia.

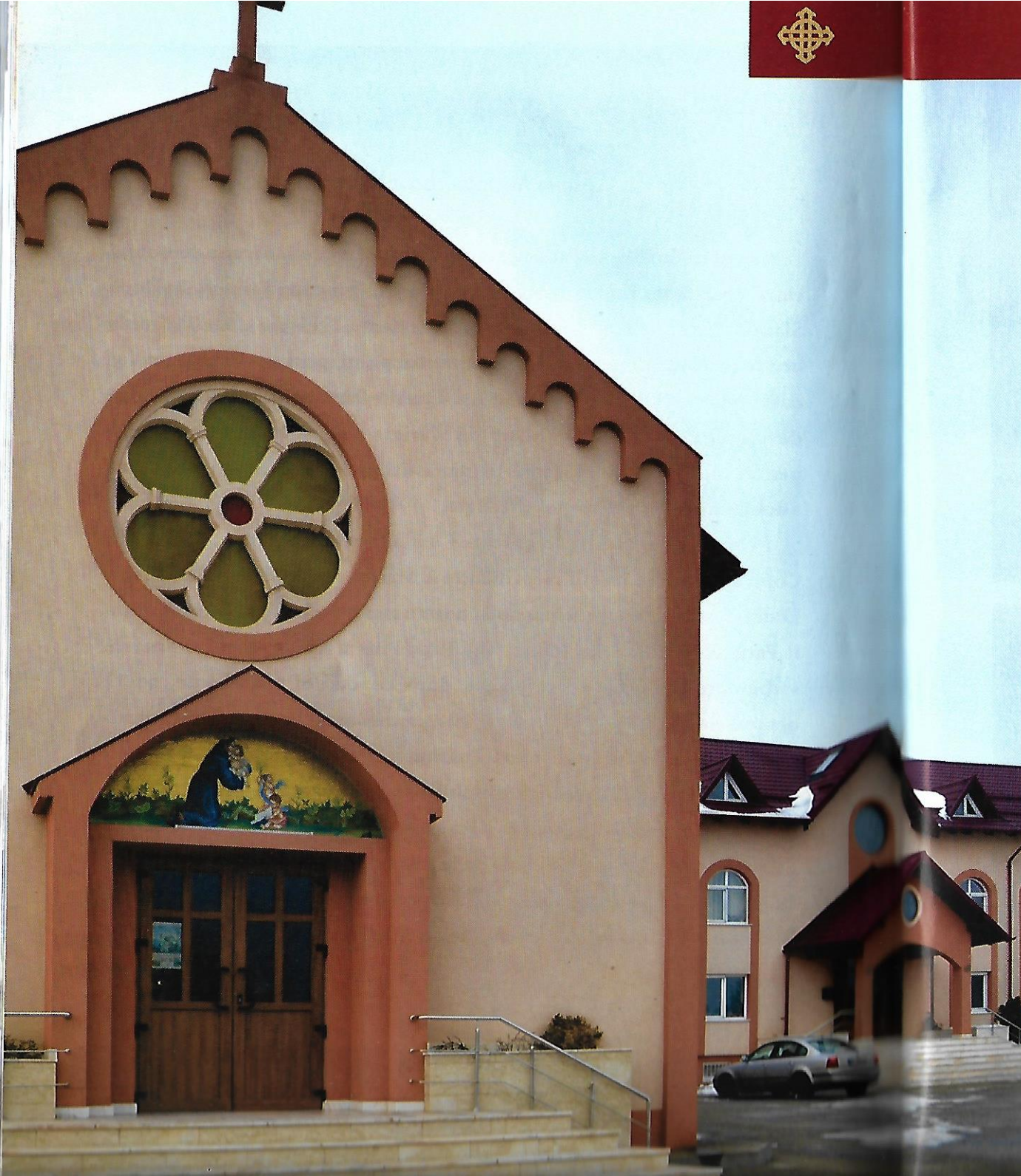
Inima Neprihănită a Mariei

Cultul Inimii Neprihănite a Mariei este un cult de venerație deosebită, care are originea în Evanghelia de la Luca, cel care amintea că Preasfânta Fecioară „medita toată vremea în aceste lucruri în inima ei”. Cu trecerea timpului, prin credința primărilor și a comunității creștine, prin gândirea și scrierile Părinților Bisericii, aceste devoțiune către Inima Neprihănită a Mariei s-a dezvoltat și s-a răspândit pentru început mai ales în cadrul mănăstirilor, iar din secolul al XIII-lea a dobândit o și mai mare popularitate.

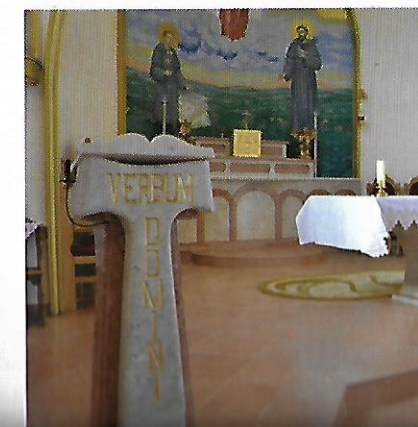
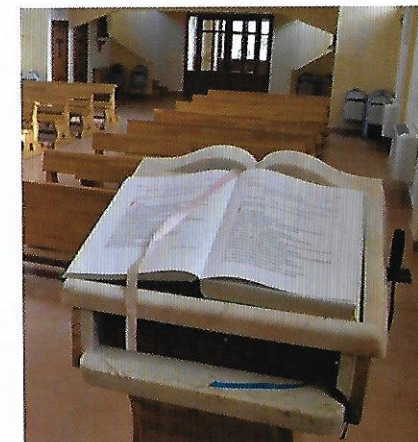
Primele mărturii ale cultului au apărut la Napoli, Italia, în anul 1674, când Confraternitatea Inimii Neprihănite a Mariei, fondată de Sfântul Ieronim Eudes. La răspândirea ei în secolul nostru au contribuit mult aparițiile la Fatima, din 1917. La 4 mai 1944, Papa Pius al XII-lea a extins această sărbătoare la Biserica Universală, după ce, cu doi ani înainte, pe 1 octombrie 1942 și pe 8 decembrie 1942, a consacrat întreaga lume Inimii Neprihănitei. La început, această sărbătoare a fost fixată pe 22 august, dar ultima reformă liturgică a stabilit să fie așezată în prima zi de octombrie, dar solemnitatea Inimii Preasfinte a lui Isus. Consfințirea cerută de Sfânta Fecioară Maria în aparițiile sale de la Fatima a fost realizată la 25 mai 1984, când papa Ioan Paul al II-lea a consacrat omenirea la Inima Neprihănită a Mariei, în comuniune cu cea mai mare parte a episcopilor Bisericii Catolice.

Preot paroh: Cristinel Alecu

Mănăstirea călu
fran

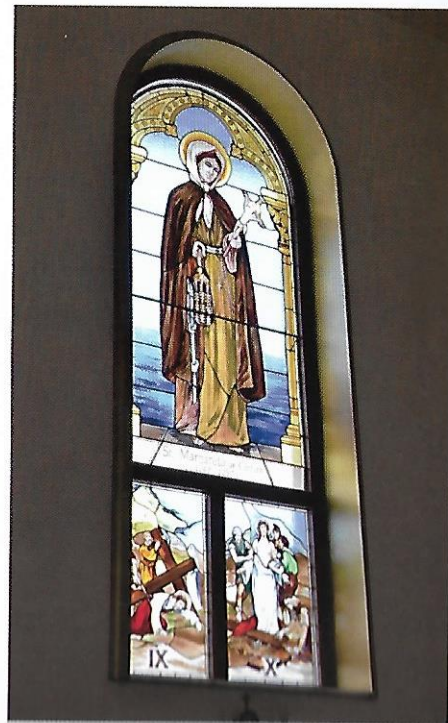
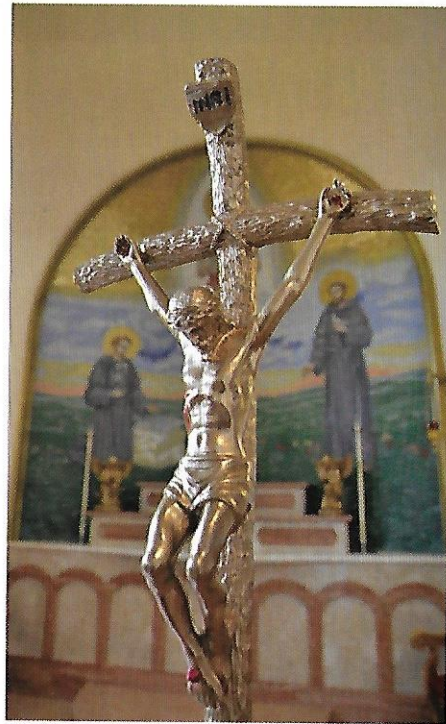
După suprimarea
conventului
"Nicolae" din Bacău
la dictatura comunistă
franciscani au reușit să
Bacău abia la sfârșitul
deși dorința de a redese
convent (o mănăstire)
din anii '90. În 2004, s-a
construiască un conve
ria orașului, în partea d
franciscanii dețineau
achiziționat de părți
Albert din ofertele
redacția revistei "
Sfântului Anton".

După ce Episcopul de Iași, Preasfințitul Petru Gherghel, și Ministrul general al Ordinului Franciscan, Joachim Ghiermek, și-au dat acordul, după ce au fost definitive toate actele pentru construcție, în vara anului 2005, sub coordonarea părintelui Andrei Ficău și cu ajutorul substanțial primit de la Provincia Franciscană Conventuală din Padova, au demarat lucrările la noul convent și la biserica anexată acestuia.

Lucrările s-au finalizat în toamna anului 2006, iar la 29 noiembrie, părintele provincial Ion Ciuraru a emis decretul de înființare a Conventului „Sfântul Iosif Soțul Preacuratei Fecioare Maria” din Bacău. Menirea principală a conventului este aceea de a fi sediul conducerii Ordinului Fraților Francis-cani din provincia „Sfântul Iosif” din România, sediu numit „Curia provinci-ală”, unde își au reședința ministrul provincial al Ordinului Franciscan, vicarul provincial, secretariatul provincial, precum și alte oficii. Primul guardian al Conventului din Bacău a fost ales părintele Andrei Ficău.

Sfințirea Conventului „Sfântul Iosif Soțul Preacuratei Fecioare Maria” și a

bisericii conventuale „Sfântul Anton de Padova” din Bacău s-a săvârșit la 1 mai 2008. Au fost prezenți patru episcopi, ministrul general al Ordinului Franciscan, 20 de miniștri provinciali din Franța, Italia, Malta, Portugalia, Spania și Turcia, circa 100 de preoți, diferite personalități civile și un mare număr de credincioși. În 2008, părintele Maricel Roșu a fost ales guardian Conventului „Sfântul Iosif Soțul Preacuratei Fecioare Maria”.

La începutul anului 2014, componența comunității franciscane conventuale din Bacău era următoarea: părintele Emilian Cătălin - ministrul provincial, părintele Fabian Iacob - vicar provincial, părintele Daniel Cătălin Romila - secretar provincial, părintele Alexandru Olaru - guardian, fratele Iosif Diac - vice-guardian și arhivar provincial, părintele Carol Daniel Sabău - vice-director al revistei Mesagerul „Sfântului Anton” în limba română.

Colegiul Național Catolic „Sfântul Iosif”

*Unicat în oferta
educațională băcăuană*

Colegiul Național Catolic „Sfântul Iosif” din Bacău este singura instituție de limbă română din țară ce aparține Bisericii Romano-Catolice de rit latin și unde sunt pregătiți viitori slujitori ai Bisericii Catolice și personal pentru structurile bisericii. În principal, oferta educațională a instituției de învățământ este adresată populației catolice, dar rămâne deschisă și elevilor de alte confesiuni.

Colegiul a fost construit de Episcopia Romano - Catolică de Iași și are dotările necesare unui proces modern de învățământ. În complex, capela ocupă un loc aparte, unde se desfășoară rugăciunile zilnice și se celebrează Sfânta Liturghie, la care participă nu numai seminariștii, ci și credincioși din Bacău și din alte localități ale Diecezei de Iași. Celebrările sunt prezidate de preoți formatori din Seminar și animate de corul seminariștilor, cunoscut pentru repertoriu și calitatea interpretării.

Capela, deși construită în stil modern, creează o atmosferă ce favorizează meditația, rugăciunea, întâlnirea cu sine și cu Dumnezeu. În altar domină chipul lui Cristos, mort și înviat, iar în dreapta și stânga altarului sunt expuse statuile Sfintei Fecioare Maria și ale Sfântului Iosif, patronul Colegiului. Vitraliile, o îmbinare între clasic și modern, prezintă patru vocații din Vechiul Testament – Moise, Samuel, Isaia, Ilie – și patru vocații din Noul Testament – Sfânta Fecioară Maria, Sfântul Iosif, Apostolul Petru, Apostolul Paul. Alte două vitralii prezintă tablouri din Noul Testament: Isus învață poporul și Isus, Păstorul cel Bun.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Bacău

Rădăcinile Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Bacău datează din 1922, an în care a fost înființată oficial, de Biserica Adventistă din România. Deși autoritățile comuniste i-au diminuat mult din proprietate, biserica a rezistat vremurilor și, astăzi, credincioșii se roagă în trei lăcașuri de cult din oraș, ridicate de-a lungul timpului. Dincolo de activitatea religioasă, Biserica Bacău-Centru s-a remarcat și prin activitatea sa muzicală, o adevărată pepinieră pentru tinere talente, iar de câțiva ani în spațiile bisericii funcționează și două grupe ale Grădiniței "Celestino".

În cartierul Șerbănești, în 1928, un grup de tineri adventiști a înființat o biserică a cărei activitate misionară a fost continuă, indiferent de regimurile politice. Astăzi, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Șerbănești este o comunitate ce se întrunește într-o clădire sfințită în anul 1992.

La începutul anilor '90, o nouă comunitate adventistă, Bacău-Speranța, a luat ființă în partea de sud a orașului, unde locuiau mai mulți membri. Biserica a fost ridicată timp de doi ani, a implicat un volum imens de lucru și s-a realizat cu efortul enoriașilor. Serviciul divin de inaugurare a avut loc în vara anului 1998.

Membrii bisericii și credincioșii sunt implicați în proiecte spirituale, sociale, de sănătate și de educație.

Biserica Creștină după Evanghelie

Primele prezențe ale credincioșilor Bisericii Creștine după Evanghelie sunt consemnate în orașul nostru în jurul anului 1930. Dacă în timpul regimului comunist întrunirile aveau loc într-o casă situată în zona de nord a orașului, astăzi credincioșii au la dispoziție trei locuri de rugăciune.

Biserica Creștină după Evanghelie "Maranata" a fost înființată în 1977, iar presbiteri sunt Ion Măgurianu, Ștefan Sava, Neculai Ungureanu și Dan Munteanu.

Biserica Creștină după Evanghelie "Filadelfia" a fost înființată în 1997 și îi are presbiteri pe Vasile Bejenaru, Emanuel Adamache, Eugen Adamache, MI Adamache, Lica Pichiu.

Biserica Creștină după Evanghelie "Vestea Bună" a luat ființă în anul 2004, îndrumarea presbiterilor Ion Năstac, Ovidiu Mladin, Constantin Bejenaru, Sar Apăscăriței.

Biserica Baptistă

Prima prezență baptistă în orașul Bacău datează din 1929, dar biserica statuta funcționat din 1933 până în 1944 când, pe fondul persecuțiilor religioase, mișcară fost sufocată. În anul 1977, biserica s-a reorganizat și a reușit să cumpere un imob oraș, dar Departamentul pentru Culte București a eliberat o autorizația funcționare abia doi ani mai târziu, în martie 1979. În prezent, Biserica Bapt "Betel" Bacău are în jur de 350 de membri și aparținători. De această biserică aparț circa 150 de credincioși bapțiști din alte cinci localități ale județului Bacău – Buh Satu Nou-Colonești, Sohodor, Răcătău – Horgești și Vladnic-Parincea. În clad bisericii funcționează și Comunitatea Bisericilor Creștine Baptiste Bacău, o form asociere regională, de care aparțin bisericile creștine baptiste din județele Ba Neamț, Vaslui și, parțial, Iași și Vrancea, ce însumează aproximativ 1.200 credincioși bapțiști.

Biserica Penticostală "Maranata"

Biserica Penticostală "Maranata" Bacău are aproximativ 370 de enoriași funcționează din anul 1950. Biserica are un sediu nou, pe strada Bucium, unde au slujbe zilnice, programe de rugăciune sau de studiu biblic și o școală duminică care participă o mare parte dintre copiii și adolescenții din familiile de credincioși îndrumarea pastorului Daniel Lela.

"Bacău. Acasă la creștini". O provocare. Temeri și îndoieli. Și, peste toate, bucuria de a o lua pe urmele trecutului, de a scormoni prin arhive, de a te întâlni cu oameni speciali. Totul, în speranța de a descoperi lucruri inedite, de a spune povești neștiute sau de a surprinde cât mai fidel culoarea clipei prezente. Pe scurt, trăirile din spatele acestui inedit demers de a scrie o lucrare despre toate bisericile creștine din orașul nostru.

De ce "Bacău. Acasă la creștini"? Când am plecat la drum în această întreprindere, am căutat documente și mărturii care să ne ajute să creionăm o imagine cât mai corectă despre ce a însemnat și înseamnă credința în această comunitate. Iar primul lucru despre care vorbesc documentele este tocmai toleranța religioasă. Orașul Bacău a reprezentat, încă din vechime, locul în care majoritatea ortodoxă a conviețuit pașnic și fără asperități cu o comunitate catolică ce a ajuns astăzi cea mai numeroasă din Moldova, așa cum și protestanții și neo-protestanții au fost respectați în deciziile lor spirituale. Creștinii băcăuani nu au fost toleranți doar unii cu alții. Ei au trăit, preț de decenii, în bună înțelegere cu o însemnată obște evreiască, de religie mozaică. Cifrele de la ultimul recensământ al populației și locuințelor arată că peste 98% din comunitatea băcăuană este creștină. Da. La început de secol XXI, Bacău este pentru creștini acasă. O casă unde se pot exprima deschis, fără temeri și restricții.

Iar credința adevărată, venită din suflet, din tradiția familiei, nu poate fi ucisă nici de reguli strâmbe, nici de amenințări, nici de buldozere. Degeaba s-au chinuit comuniștii să închidă bisericile, să le dezafecteze, să-i pedepsească pe cei care îndrăzneau să calce pragul unui lăcaș de cult. Timp de peste patru decenii, băcăuanii au dus mai departe învățăturile bunicilor și părinților și au continuat, fie și în taină, să își boteze copiii, să se cunune religios, să se roage, să creadă și să sere în Bunul Dumnezeu. Odată cu libertatea, bisericile s-au umplut de oameni, iar zidirea de noi lăcașuri de cult a venit firesc, ca o nevoie.

"Bacău. Acasă la creștini" este o cronică a spiritualității băcăuane de început de secol XXI, o carte care vorbește simplu despre toleranță, despre respect, despre credința

oamenilor acestui loc. Este o lucrare ce oferă elemente de istorie trecută și recentă descomunitatea creștină din oraș, despre bisericile salvate de furia comunistă și desnoile lăcașuri, ridicate cu multă trudă și eforturi în acești ultimi 25 ani tulbmăcinați de crize identitare, morale, spirituale, nu doar economice.

"Bacău. Acasă la creștini" nu are nici pretenții de ghid turistic, nici de albumartă și nici nu își arogă meritul de a fi spus absolut totul. Am vorbit, însă, despre fleclăcaș de cult în parte, despre elementele sale definitorii. Ne-am propus ca atât cei regăsesc în istoriile trecute, cât și tinerii care încep să descâlcească tainele atâîncurcate ale vieții să afle că există biserici cu tradiție și istorii agitate și că zidirile m au realizat cu eforturi și multă implicare. Pentru a fi pildă de fapte bune, am redat p din istoria sfinților și sărbătorilor ce dau hramul tuturor bisericilor din oraș.

Cu speranța că fiecare creștin băcăuan se va regăsi în acest volum, le mulțumim c care au avut încredere în noi și celor ce ne-au ajutat, cu cuvântul, cu fapta și cu gân. Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvânteze acest loc, să-i păstreze liniștea și tolera iar oamenilor să le dăruiască gândurile cele bune.

Aut

<i>"Frumosul din zidire"</i>	3
------------------------------------	---

PS părinte Ioachim Băcăuanul,
Episcop - Vicar al Episcopiei Romanului și Bacăului

<i>"Întâlnirea cu Dumnezeu"</i>	7
---------------------------------------	---

Romeo Stavarache, primarul municipiului Bacău

<i>Biserici ortodoxe vechi</i>	9
---	---

Biserica "Precista".....	11
--------------------------	----

Biserica "Sfântul Ioan".....	17
------------------------------	----

Biserica "Buna Vestire".....	23
------------------------------	----

Biserica "Sfinții Voievozi Mihail și Gavril", Izvoare.....	29
--	----

Biserica "Sfinții Împărați Constantin și Elena".....	33
--	----

Biserica "Sfinții Voievozi Mihail și Gavril", Cartierul CFR.....	39
--	----

Biserica "Sfântul Nicolae".....	45
---------------------------------	----

Biserica "Sfânta Treime", Cimitirul Central.....	51
--	----

Biserica "Sfânta Cuvioasă Parascheva".....	57
--	----

Biserica "Lazaret".....	63
-------------------------	----

Biserica "Sfinții Apostoli Petru și Pavel".....	67
---	----

Biserica "Sfântul Gheorghe".....	73
----------------------------------	----

Biserica "Sfinții Voievozi Mihail și Gavril", Șerbănești.....	79
---	----

<i>"Arhitectura bisericască, o provocare"</i>	83
---	----

arhitect Constantin Amâiei

<i>Biserici ortodoxe noi</i>	85
---	----

Catedrala "Înălțarea Domnului".....	87
-------------------------------------	----

Biserica "Sfântul Dumitru", Narcisa.....	93
--	----

Biserica "Sfântul Mare Mucenic Dimitrie", Gherăiești.....	99
---	----

Biserica "Învierea Domnului".....	10
-----------------------------------	----

Biserica "Izvorul Tămăduirii".....	10
------------------------------------	----

Biserica "Sfinții Trei Ierarhi".....	11
--------------------------------------	----

Biserica "Acoperământul Maicii Domnului".....	11
---	----

Biserica "Nașterea Maicii Domnului".....	11
--	----

Biserica "Sfântul Gheorghe" - Biserica militară.....	11
--	----

Biserica "Sfânta Treime" - Biserica jandarmi.....	11
---	----

Centrul Misionar "Ștefan cel Mare și Sfânt".....	11
--	----

Biserica "Sfântul Ilie".....	11
------------------------------	----

Biserica de Lemn.....	11
-----------------------	----

Biserici în construcție.....	11
------------------------------	----

Capele.....	11
-------------	----

Bacău, comunitate creștină.....	11
---------------------------------	----

<i>"Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul"</i>	11
---	----

preot Isidor Dâscă, Decan de Bacău	11
------------------------------------	----

<i>Biserici romano-catolice</i>	11
--	----

Biserica "Sfântul Nicolae".....	11
---------------------------------	----

Biserica "Sfinții Apostoli Petru și Paul".....	11
--	----

Biserica "Sfânta Cruce".....	11
------------------------------	----

Biserica "Fericitul Ieremia".....	11
-----------------------------------	----

Biserica "Sfântul Francisc din Assisi".....	11
---	----

Biserica "Inima Neprihănită a Mariei".....	11
--	----

Conventul "Sfântul Iosif".....	11
--------------------------------	----

Colegiul Național Catolic "Sfântul Iosif".....	11
--	----

<i>Biserici protestante și neo-protestante</i>	11
---	----

Cuvântul autorilor.....	11
-------------------------	----

